

Kertvárosi Krónika

Újpest, Kertvárosi Szent István Plébánia
1046 Budapest Rákóczi tér 4–8.

XIII. évfolyam 11-12. szám, 2008. november-december

Ajándéknak lenni

A felnőtt-férfi Krisztust lehet szeretni, vagy nem szeretni. Lehet tanítását elfogadni, vagy elvetni. Lehet vele egyetérteni, vagy vitatkozni. De a betlehemi kisedel előtt elnémul minden száj. Az újszülöttet a jóakarátú, békés ember csak szeretni tudja. Őt csak szeretni lehet, mert ő is csak szeret. Nem kell tőle félni, mert erőtlenség és nincsenek hátsó szándékai. Az újszülött ajándékként létezik. Alázatos és ezért meg lehet ajándékozni. Nem méricskél, hanem mindent, amit jó szívvel kap, elfogad... Nem véletlenül mondja Jézus: „Ha olyanok nem leszek mint a kisedek, nem juttok be a mennyek országába”. Karácsonyt csak ilyen gyermeki lelkülettel lehet igazán ünnepelni. Ez nem infantilizmust jelent, hanem azt, hogy Remenyik Sándor szép kifejezésével éljek, ki kell „ásnunk” a létünk legmélyében eltemetett Isten-arcot, amit felnőttiségünk sok gondjából, gyarlósága és törődöttsége eltemetett bennünk. Azért ajándékozunk és azért fogadjunk el ajándékot karácsonykor, mert emlékezünk arra, hogy mi is megajándékozottak vagyunk és nekünk is ajándékká kell lennünk. Isten Fia odaadta magát nekünk, értünk, hogy mi is ajándékként osszuk szét életünket embertársainknak. S, hogy érdemes így élni, sőt egyedül így élni jó, ez karácsony üzenete, evangéliuma, örömhíre.

Bolberitz Pál

Simon András

Megváltó Jézusunk! Egyszer már eljöttél a világra. Jöjj el mindnyájunk szívébe is, és szent jelenléted által tölts el bennünket békével és reménységgel!

„Ne féljete! Nagy örömet hirdetek nektek és az egész népnek: ma született az Üdvözítő Dávid városában. Ő a Messiás és az Úr. Ez a jele:

kisedet találtok pólóba takarva és jászolba fektetve.”
(Lk.2,10)

